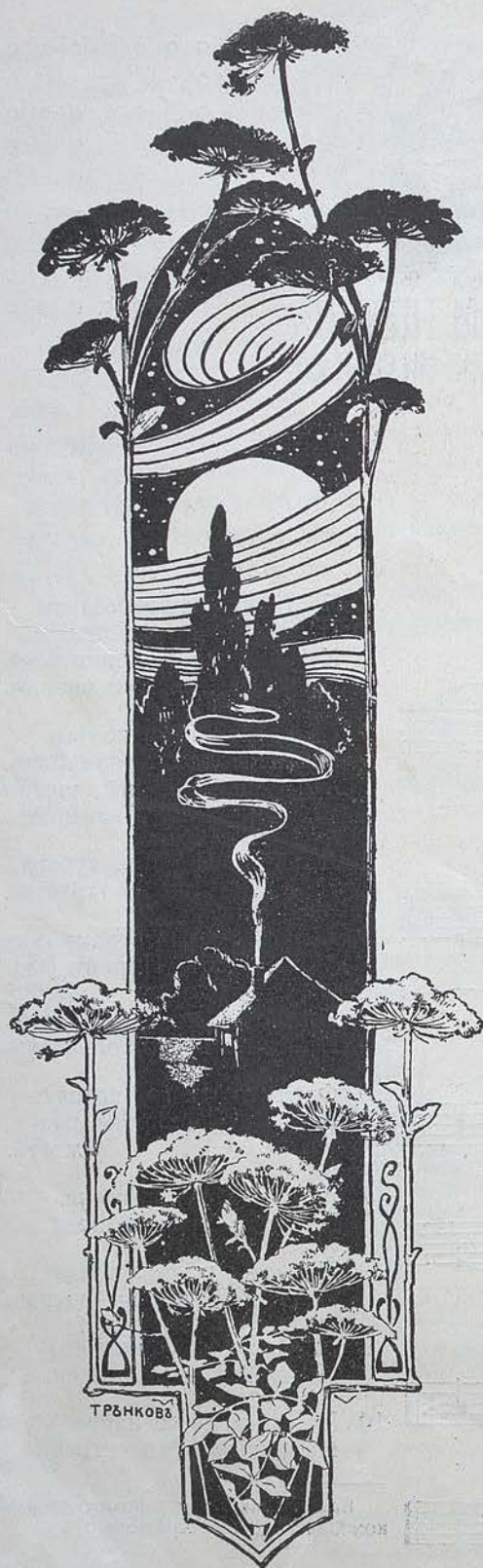

НОЩНИ МИСЛИ.

(По Хайне).

Кога си спомня родний край
Тжга сърдцето ми замай
И отъ очи сънътъ ми гони;
Сълза подиръ сълза се рони.

Вървятъ години пѣстъръ рой!
Години минаха безъ брой.
Отъ какъ не видѣхъ своята майка,
За първа рожба що се вайка.

Все тя ми е въвъ паметъта
Лежи ми на сърдцето тя,
За нея мисля сявга ази —
О, нека Господъ да я пази.

Тя какъ милей за менъ сама!
Азъ виждамъ въ нейнитѣ писма,
Какъ е треперала ржката,
Какво ѝ мжи ней душата.

За нея чезна азъ далечъ,
Дванадесетъ години вечъ,
Дванадесетъ години мина
Какъ не пригърна майка сина.

П. П. Славейковъ.

